

de, at restejendomme bevarer et jordtilliggende på indtil 2 ha.

Som det fremgår af det til betænkningen knyttede bilag 1, har udvalget til belysning af de i lovforslaget foreslåede bestemmelser stillet en lang række spørgsmål til landbrugsministeren, og de af ministeren fremsendte svar giver et væsentligt supplement til bemærkningerne til lovforslaget. Herudover har spørgsmålene og de herom førte drøftelser med landbrugsministeren givet anledning til, at landbrugsministeren har stillet en række ændringsforslag, hvoraf nogle dog er af mere redaktionel eller tydeliggørende karakter. Dette gælder således ændringsforslagene under nr. 1, 3-4, 6-7, 22-23 og 25-31. Ved ændringsforslag nr. 8 foreslås dog, at den i lovforslaget foreslåede regel om hjemmel for landbrugsministeren til at kræve ubenyttede landbrugsbygninger på landbrugsejendomme vedligeholdt eller fjernet suppleres med en bestemmelse om, at tilladelse til ophævelse af landbrugspligt på en landbrugsejendom eller på en bebygget restparcel af en landbrugsejendom kan gøres betinget af, at dårligt vedligeholdt bygninger enten fjernes eller bringes i forsvarlig stand.

Ændringsforslagene under nr. 10 og 12-14 angår bestemmelserne i landbrugslovens §§ 9, 11 og 12 og vedrører bortforpagtning og samdrift. Det foreslås her, at tidsbegrænsningen for bortforpagtning og samdrift af hele landbrugsejendomme udvides fra 10 til 15 år, medens 10 års grænsen for forpagtning og samdrift af *dele* af landbrugsejendomme opretholdes af hensyn til udstykningslovens § 1.

Endvidere har ministeren vedrørende lovens § 13, stk. 2, stillet det under nr. 17 anførte ændringsforslag med den begrundelse, at der ved administrationen af sager om omlægning af jord mellem landbrugsejendomme har vist sig et behov for en bestemmelse, der giver mulighed for at nægte sammenlægning, hvis restejendommen får en særlig uhensigtsmæssig struktur. Bestemmelserne giver tillige administrationen mulighed for at foretage en prioritering af de foreliggende sammenlægningsmuligheder, således at der bl. a. kan lægges vægt på, om køberen er en landmand, der driver landbrug som hovederhverv.

Under hensyn til den kritik, der fra forskellig side har været rejst mod de i lovfors-

slaget indeholdte bestemmelser om, at adgangen for personer til uden særlig tilladelse at erhverve adkomst på landbrugsejendomme gøres betinget af, at erhververen opfylder visse krav om landbrugsmæssig uddannelse, har landbrugsministeren stillet de under nr. 19, 21 og 24 indeholdte ændringsforslag. Ændringsforslagene, der tager sigte på at sikre en fortrinsstilling med hensyn til erhvervelse af landbrugsejendomme for personer, der skal leve af at drive landbrug, at modvirke etablering af fjerneje samt modvirke spekulation i forbindelse med erhvervelse af landbrugsejendomme, går ud på, at adgangen for personer til uden særlig tilladelse at erhverve adkomst på 1 landbrugsejendom gøres betinget af, at erhververen er fyldt 20 år, tager fast bopæl på ejendommen og tager jordbrug som hovederhverv.

Med hensyn til ejendomme under en vis størrelse åbnes der adgang til, at personer kan erhverve sådanne ejendomme uden særlig tilladelse, såfremt de tager fast bopæl på ejendommen.

For så vidt angår arveerhvervelser og overdragelser i levende live mellem nære pårørende, sker der ikke realitetsændringer. Dog kræves det også ved overdragelser i levende live mellem nære pårørende, at erhververen skal være fyldt 20 år for uden særlig tilladelse at kunne erhverve landbrugsejendomme.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har noteret sig, at De samvirkende danske Husmandsforeninger over for udvalget har tilkendegivet, at de ønsker en ændring i reglerne for indkomstbeskatning, således at der opnås større ligestilling mellem besiddere af landbrugsejendomme. Samvirkensheden har herom bl. a. anført, at de senere års praksis hos de lokale ligningsmyndigheder og landsskatteretten har medført, at skatteydere på mindre landbrugsejendomme, og som ikke har landbrug som hovederhverv, ikke indrømmes fradrag for driftsmæssige underskud i anden indtægt, medens ejere af middelstore og større ejendomme indrømmes et sådant fradrag. Endvidere har samvirkensheden anført, at det bør være således, at et eventuelt underskud på selve landbrugsbedriften inkl. vedligeholdelse og afskrivninger på maskiner og